

der er foreslaet i Loven. Man har indrømmet, at man nok kunde blive ved den nuværende Sat af 7 Kr. for indtil 3,000 Tdr., men at udstrække Lettelsen af kun 8 Kr. saa langt som til en Produktion af 10,000 Tdr. har man været mere betænkelig ved. Jeg har fremsat Lovforslaget i denne Form og finder, at det er en meget passende Grænse, men vil man gaa til en anden Gradation og blive stående ved $7\frac{1}{2}$ Kr. for et Kvantum, der er noget større end 3,000: f. Eks. 6,000 eller 8,000, og saa gaa til 8 Kr. for det øvrige Kvantum, ser jeg deri en Udflugt til en Overenskomst, som jeg ikke skal være utilbøjelig til at gaa ind paa. Derimod vil jeg, indtil videre tage Afstand fra, at man skulde begrænse sig til Kvantiteterne under henholdsvis 3,000 og 10,000 Tønder saaledes, at man kun gav dem den tilstaaede Skattelettelse, men derimod ikke Kvantiteterne 3,000 og 10,000 Tdr.

Med Hensyn til de Bryggerier, der nu ere under Opførelse, eller som af andre Grunde foreløbig have indstillet deres Virksomhed som Producenter af skattepligtigt Al — f. Eks., som fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds, Bryggerier, der have været nedbrændte — skal jeg ikke være uwillig til at gøre en Begrænsning i Lovforslaget eller, om man vil, en Udvidelse, saa at ogsaa de kunne faa godt af de Lettelser i Beskatningen, som Lovforslaget indeholder, for saa vidt man kan blive enig om at trække Grænserne tilstrækkelig skarpt. Der er allerede til Administrationen kommet Anmeldelse fra et Bryggeri, der i flere Aar ikke har brygget skattepligtigt Al, men begrænset sig til Hvidtølproduktion, og der vil man simpelt hen, naar Anmeldelsen er kommen, paa den i Afsatloven foreskrevne Maade, kunne medtage et saadant Bryggeri under Begunstigelserne. Men, som jeg udtalte, jeg skal være villig til ogsaa at tage Hensyn til saadanne Bryggerier, der allerede have været i Virksomhed eller som ere under Opførelse.

Jeg skal for Døjeblikket ikke udtale mig videre om de fremkomne Ytringer. Kun vil jeg tilføje, at naar der under Begyndelsen af Debatten er talt om det skadelige i at danne Ringe paa dette Omraade, er der jo, forekommer det mig, netop ved de Forslag, som her foreligge, søgt en Begrænsning imod saadanne Ringes Dannelse, idet man har foreslaet en Lettelse for de smaa Bryggerier, og der ved sitrer sig Konfurrence mod Ringene. Jeg tror, at det er den bedste og sundeste Maade til at modvirke saadanne Ringes Dannelse.

Olsen: Jeg maa i Modspætning til de Talere, der hidtil have haft Ordet, erklære mig for at være en absolut Modstander af Forslaget. Jeg ser ikke rettere, end at vore Bestræbelser burde gaa ud paa at komme bort fra Afskatten, i Stedet for at forhøje den til det oprindelig vedtagne Beløb af 10 Kr. Der er mod selve Forslaget gjort adskillige Indvendinger, og den Indvending, der er fremkommen mod at give de bestaaende Bryggerier en Lettelse, har min Billigelse. Jeg ser ikke rettere, end at man derved skaber et Monopol for de bestaaende Bryggerier, og det finder jeg ikke, der er Grund til. Vil man have Monopoler, er det mit Standpunkt, at Staten under den fornødne demokratiske Kontrol selv overtager og leder dem. At der fra Moderationens Side her i Tinget med Kærlighed vogtes over Alloven og ønskes, at det fulde Skattebeløb skal indtræde, kan jeg saa godt forstaa, thi Loven er jo et Barn af Forslaget, og man har naturligvis fra den Side al mulig Grund til at ønske, at Skatten bliver krævet med sit fulde Beløb. Der fremkom imidlertid en Udtalelse fra det ærede Medlem for Møen (F. Bøjsen), som var ret karakteristisk. Det blev fra den Side indrømmet, at man den Gang havde ikke alene til Formaal at demme op for Drifkeriet, men Anledningen til denne Sat var ogsaa, at man vilde og skulde finde et godt Skatteobjekt. Nu vil jeg dog spørge, hvis man fra Forbrugernes Side jagde: Vi ville rette os efter de gode Ord, der ere sagte af vore Repræsentanter, nu holde vi op med at drikke Al: Hvor bliver saa det gode Skatteobjekt af? Hvis man skal have et godt Skatteobjekt for at tilvejebringe Penge til Statskassen, bringes man jo efter det ærede Medlems Udtalelser, naar det ikke kan blive der, hvor vi have med Ting at gøre, som kunne benævnes Nødvendighedsgenstande af mindre Grad, til at søge det andre Steder, selv om det skulde blive Forbrugsgenstande, som Menneskene absolut maa have til daglig Føde og Behov. Jeg understreger denne Udtalelse fra det ærede Medlem, ikke fordi jeg tror, at han er ene i denne Sal om at være af den Mening, men fordi den for mig er ret karakteristisk, og fordi jeg staar paa det Standpunkt, at man i den lovgivende Forsamling saa vidt muligt skal komme bort fra de indirekte Skatter og over til den Skattemodus, der er foreslaet her, om end ikke i en Form, som fuldt ud kan billiges. Det er dog en Begyndelse i den rigtige Retning, der er stet ved det forelagte Forslag om en Indtægts- og Formueskat. Be-